

manden som Formand, lader denne gjøre Tilførelse til en af ham til denne Brug autoriseret Protokol, som ogsaa maa indeholde Oplysning om, at de i den foregaaende Paragraf givne Regler for Indkaldelsen af de til Succession berettigede Personer ere tagttagne, og om, hvilke af disse der har givet Møde.

Denne Protokol indsendes til Justitsministeriet, bilagt med den af Majoratsbesidderen til Amtmanden stillede skriftlige Begjæring om Indkaldelsen af de til Succession berettigede Personer og den af ham indsendte Fortegnelse over disse.

§ 4.

Dynaas der ikke den tilsigtede Overenskomst med de tre nærmeste til Succession berettigede Personer, kan Majoratsbesidderen ikke søge ny Overenskomst før efter 3 Aars Forløb fra den i Henhold til § 2 afholdte Samling, at regne.

§ 5.

Dynaas den tilsigtede Overenskomst, kan Majoratsbesidderen dog ikke gjøre Brug af denne, forinden han har afgjort de Majoratet paahvilende Forpligtelser, eller de fornødne Bestemmelser ere truffne angaaende disse Forpligtelsers fremtidige Sikkring. Til disse Bestemmelser udkræves ikke alene, forsaavidt den tidligere givne Sikkerhed skal forandres, Samtykke af de vedkommende Fordringshavere, men tillige, hvis nogen Del af bemeldte Forpligtelser skal vedblive at hæfte paa det tilbageblivende Majorat eller paa faste Eiendomme, der maatte blive tilbage under dette, Samtykke af de i § 2 ommeldte tre nærmeste til Succession Berettigede. Er der ved den med disse truffne Overenskomst Intet i saa Henseende aftalt, forudsættes de at have samtykket i, at bemeldte Forpligtelser fordeles imellem Majoratet og Besidderen efter Forholdet mellem de under Majoratet forblevne og de frigjorte Eiendommers Hartkorn. Have de samtykket i en Fravigelse af dette Forhold, saaledes at en uforholdsmæssig Del af de paagjældende Forpligtelser lægges paa det under Majoratet forblevne Bøndergods, udkræves hertil Justitsministerens Billigelse. Kan Besidderen, hvad Sikringen af de Majoratet paahvilende Legater, Apanager, Enkensioner og andre deslige uafsløselige aarlige Udgifter angaar, ikke komme til Enighed med de paagjældende Fordringshavere, træffes den fornødne Afgjørelse herom af Justitsministeren, der overhovedet nærmere ordner alle Enkelthederne ved de i denne Paragraf omhandlede Forhold.

Har Majoratsbesidderen optaget Eaan hos Fideikommisset eller paa Aktiver, der vedblive at være dettes Eiendom, maa han endvidere erhverve Justitsministerens Afgjørelse med Hensyn til Berigtigelsen af saadanne Gjældsforhold.

§ 6.

De under Majoratet tilbageblivende Eiendomme og Kapitaler skulle fremdeles være undergivne de for Majoratet tidligere gjældende Regler med Hensyn til Hjemfaldsret. Egeledes vedbliver Forpligtelsen til at erlægge Lehnpligt, Rekognition ved Besidderliste eller lignende Afgift, saa længe ikke samtlige Majoratets faste Eiendomme, Bøndergodset derunder indbefattet, ere udgaaede af Majoratsbaandet.

§ 7.

Besidderen af Majoratet skal, dersom dette ved alle successionsberettigede Viniers Uddøen tilfalder Staten eller en allerede bestaaende offentlig Stiftelse, tilsvare Statskassen eller vedkommende Stiftelse en Kjendelse, der, forsaavidt Majoratet i sin Tid er givet til Lehn eller efter Gæftensbrevet kun falder i Arv til Aagnater, ansættes til 50 Rd. for hver Tønde Hartkorn, som overgaar til fri Eiendom, og ellers til 25 Rd. pr. Tønde Hartkorn. Ved